

وناگهان سر از خاطرات بابابزرگ درآوردم

آیه طائبی
دبیر گروه زندگی

بابابزرگ خیلی اهل خاطره گویی بود. همیشه و همه جا یک خاطره مرتبگی داشت برای تعریف کردن. قصه گوی خوبی هم بود و همه را میخکوب خاطراتش می کرد.

خیلی سال قبل، پیش از اینکه پیاده روی اربعین اینطور معروف و جهانی شود بابابزرگ درباره رسمی قدیمی برایم گفت که در عراق و بین اعراب ایران جا افتاده بود.

می گفت قدیم ها که راحت می شد به زیارت عتبات رفت و آنقدر در عراق محدودیت نبود، اوایل ماه صفر پدرش به بصره می رفت و با دوستانش از آنجا پیاده راه می افتادند به سمت کربلا. می گفت اغلب یا از نجف پیاده راه بصره به آبادان نزدیک تر است، پدرش هم این مسیر را انتخاب می کرد و برای اربعین خودش را به کربلا می رساند. آن سال ها حزب بعث، حاکم عراق بود و پیاده روی اربعین ممنوع بود اما تصورش برای من خیلی هیجان انگیز بود. بارها و بارها خودم را دست در دست بابابزرگ در آن پیاده روی تصور کردم. گاهی آنقدر در این تصاویر غرق می شدم که از درد کف پا به خودم می آمدم، گویی حقیقتاً تمام آن مسیر را پیاده روی کرده بودم و خسته برای کمی استراحت کنار مسیر نشسته ام. من از همان کودکی عاشق تماشای مردم بودم. یکی از بزرگ ترین تقریحاتم تردد با اتوبوس در سطح شهر بود و نگاه کردن مردم. به همین خاطر آن رسم خاص هم برایم جذاب بود.

مدت ها گذشت، صدام کشته شد. حزب بعث دیگر در عراق قدرتی نداشت. نیروهای امریکایی از عراق رفتند و من از گوشه و کنار زمزمه هایی شنیدم که جایی در میان خاطراتم را غلغلک می داد، پیاده روی اربعین.

آن سال های اول نه، اما من هم بالاخره بعد از این همه سال به آرزویم رسیدم و چندبار پیاده روی اربعین را تجربه کردم. آخرین تجربه ام دقیقاً پیش از کرونا بود، اربعین ۹۸ که خیلی هم سخت و همراه با مریضی گذشت. حقیقتاً از آنچه تصور می کردم جذاب تر بود. انواع و اقسام آدم ها از جای جای دنیا، حتی با اعتقادات متفاوت را در این مسیر دیدم که همه برای این رویداد بزرگ راهی عراق شده بودند. اجتماعی مردمی و عاشقانه به سمت محبوب.

تجربه خاص و بی مثالی است. مسیر، آدم ها، موکب ها، انواع پذیرایی و میهمان نوازی، سختی و خستگی و ... همه جزء به جزء این سفر متفاوت است اما من هیچ وقت در زندگی صفر یا صد نیستم. وقتی امکان رسیدن به اقیانوس بی کران نیست، رود خروشان و شط هم قبول است.

سال هایی که به هزار دلیل امکان رفتن و رسیدن به جماعت پیاده رو به سمت کربلا را ندارم، خودم را به پیاده روی اربعین به سمت حرم شاه عبدالعظیم می رسانم.

● زاموفیلیا خیلی کم به گل می رود اما اگر همه شرایط برایش ایده آل باشد، در تابستان گلدهی خواهد داشت

● گیاه زاموفیلیا تصفیه کننده هوا بوده و بهترین گزینه برای اتاق خواب است

● در حالت معمول، فاصله یک هفته تا ۱۰ روز در هوای سرد، برای آبیاری زاموفیلیا مناسب است

بهار انجام گیرد تا به گیاه شوک کمتری وارد شود. زاموفیلیا خیلی کم به گل می رود اما اگر همه شرایط برایش ایده آل باشد، در تابستان گلدهی خواهد داشت. قلمه از راه های تکثیر زاموفیلیا، قلمه برگ یا قلمه ساقه و ساده ترین روش تقسیم ریزوم است.

از مشکلاتی که نگهداری زاموفیلیا به همراه دارد، زرد شدن برگ های آن است. اگر برگ های پایینی ساقه زرد شده و می ریزد، کاملاً طبیعی بوده چرا که به مرور زمان برگ ها پیرومسن شده و مواد مغذی به آن ها نمی رسد پس دچار ریزش می شوند؛ اما اگر زردی برگ ها غیرطبیعی و در همه بخش های گیاه است، احتمالاً آبیاری گیاه زیاد بوده است. در این شرایط با کم کردن فاصله آبیاری به گیاه اجازه بازایی دوباره داده می شود. سوختگی نوک برگ های زاموفیلیا نشان از خشکی هوا دارد. اگر این سوختگی کل برگ را بپوشاند، سوختگی ناشی از نور مستقیم خورشید است. قهوه ای شدن برگ ها هم از آبیاری زیاد گیاه است.

ترکیب کوکوپیت و پرلیت برای زاموفیلیا استفاده کرد. زاموفیلیا هم مانند سایر گیاهان به تغذیه نیاز دارد. بهتر است برای تغذیه این گیاه از کودهای دارای فسفروپتاس بالا استفاده کرد چرا که باعث تقویت ریزوم ها و بیشتر شدن برگ های زاموفیلیا می شود. کودهای ۱۲:۱۲:۳۶ و ۲۰:۲۰:۲۰ هم برای زاموفیلیا مناسب است. برای تقویت زاموفیلیا بهتر است هر سال گیاه را هرس کنید. به این ترتیب ساقه و برگ های خشک را جدا کرده تا انرژی گیاه در بخش های سالم گیاه صرف شود. از لحاظ بیماری هر چه سریع تشخیص داده شود، بیماری به بخش های دیگر گیاه منتقل نمی شود. زاموفیلیا گلدان بزرگ نمی پسندد. هر زمان که ریزوم ها به انتها گلدان فشار آوردند یا ریشه ها از انتهای گلدان خارج شدند یا رشد گیاه متوقف شد، زمان تعویض گلدان برای زاموفیلیا است. بهتر است این کار در اوایل

همه چیز را جمع به زاموفیلیا

گلدان اتاق خواب

نسرین تقی خانی

مهندس کشاورزی و مشاور نگهداری گیاهان آپارتمانی

گیاه زاموفیلیا با برگ های براق برای نگهداری، بسیار کم در دسترس بوده و برای مکان های کم نور مناسب است. این گیاه به آبیاری زیاد نیاز ندارد. با حداقل شرایط می تواند به رشد خود ادامه دهد؛ از این رو به آن «گیاه همیشه» می گویند.

گیاه زاموفیلیا تصفیه کننده هوا بوده و بهترین گزینه برای اتاق خواب است. رشد گیاه زاموفیلیا کند بوده و نگهداری آن برای افراد مبتدی دوست دار گیاه، مناسب است. دما و نور متوسط محیط، آبیاری متعادل و رطوبت ۵۰٪ برای رشد این گیاه کافی است.

این گیاه نیاز کمی به نور دارد اما اگر نور مورد نیاز آن تأمین نشود، فقط زنده مانده و رشد نمی کند؛ پس بهتر است گیاه را در مکان با نور متوسط و فیلتر شده قرار دهید تا حدود ۶ تا ۸ ساعت نور غیرمستقیم در روز دریافت کند. اگر گیاه در برابر نور مستقیم خورشید قرار گیرد، برگ های گیاه دچار سوختگی می شود. باریک شدن ساقه ها و افزایش فاصله بین برگ ها نشان از نیاز گیاه به نور دارد. زاموفیلیا به آبیاری کم هم مقاوم است. آبیاری زیاد علت شایع در نابودی گیاه است چرا که ریشه های این گیاه به حالت ریزوم بوده و در خودش آب ذخیره می کند. بنابراین آبیاری زیاد باعث پوسیدگی ریشه، ساقه و از بین رفتن گیاه می شود.

در حالت معمول، فاصله یک هفته تا ۱۰ روز در هوای سرد، برای آبیاری زاموفیلیا مناسب است؛ اما این زمان به شرایط گیاه بستگی دارد. سبک گلدان، میزان رطوبت هوا و نکاتی است که در تعیین زمان آبیاری زاموفیلیا نقش دارد. به طور کلی، باید بین دو آبیاری افزایش می یابد. می توان از

حقیقتاً از آنچه تصور می کردم جذاب تر بود. انواع و اقسام آدم ها از جای جای دنیا، حتی با اعتقادات متفاوت را در این مسیر دیدم که همه برای این رویداد بزرگ راهی عراق شده بودند. اجتماعی مردمی و عاشقانه به سمت محبوب

